

Dosarul nr.3ra-872/21

Prima instanță: Judecătoria Hâncești, sediul Ialoveni (jud: D.Corlăteanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Minciuna, E.Palanciuc, I.Muruianu)

Î N C H E I E R E

06 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Nina Vascan
Victor Burduh
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Octavian Marian,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Octavian Marian împotriva Penitenciarului nr.7 Rusca cu privire la obligarea furnizării informațiilor solicitate prin cererile din 18 septembrie 2019 și 01 noiembrie 2019,
împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Octavian Marian împotriva hotărârii din 25 ianuarie 2021 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni,

c o n s t a ț ă :

La data de 15 noiembrie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Octavian Marian a depus cerere de chemare în judecată împotriva Penitenciarului nr.7 Rusca cu privire la obligarea furnizării informațiilor solicitate prin cererile din 18 septembrie 2019 și 01 noiembrie 2019.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că prin sentința din xxxxx a Judecătoriei Criuleni, xxxxx a fost condamnată în baza art. xxxxx Cod penal la 14 ani de închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis.

Reclamantul a menționat că, deoarece este succesorul părții vătămate și civile decedate xxxxx, potrivit sentinței nominalizate, s-a dispus încasarea de la xxxxx în beneficiul său a sumei de 9450 de lei, cu titlu de prejudiciu material și 40000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest acțiunea civilă în partea încasării pagubei materiale a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Reclamantul a relatat că, prin decizia din xxxxx a Curții de Apel Chișinău, devenită irevocabilă prin deciziile din xxxxx ale Curții Supreme de Justiție, a fost casată xxxxx a Judecătoriei Criuleni și a fost pronunțată o nouă hotărâre, prin care xxxxx a fost condamnată în baza xxxxx Cod penal la 15 ani de închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis. Termenul ispășirii pedepsei a fost calculat din data de xxxxx, cu includerea timpului deținerii în arest de la xxxxx. A fost încasată de la xxxxx în beneficiul său, suma de 100000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și 9450 de lei, cu titlu de prejudiciu material, în contul restituirii cheltuielilor legate de funeraliile victimei xxxxx. În rest, acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Reclamantul a susținut că, la începutul lunii septembrie 2019 a aflat despre faptul, că xxxxx a fost eliberată de la executarea pedepsei cu închisoare din Penitenciarul nr. 7 Rusca, iar ca urmare, la data de 18 septembrie 2019 s-a adresat Penitenciarului nr. 7 Rusca cu cerere, prin care a solicitat furnizarea informației și anume, despre motivele de fapt și de drept, privind eliberarea de la executarea pedepsei cu închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii excepțional de grave și anume omorul intenționat, a condamnatei xxxxx, despre termenul neexecutat al pedepsei cu închisoare de către condamnata xxxxx și expedierea copiilor autentificate a actelor, care au stat la baza eliberării de pedeapsa penală a condamnatei xxxxx.

Reclamantul a afirmat că, cererea din 18 septembrie 2019 nu a fost soluționată în termenul legal.

Astfel, la 01 noiembrie 2019, în mod repetat, a expediat o cerere similară cu privire la furnizarea informației menționate supra.

Reclamantul a relevat că prin răspunsul Penitenciarului nr. 7 Rusca nr. 5/2402 din 24 octombrie 2019, a fost informat, că în temeiul art. 8 al Legii nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, urmează să solicite o astfel de informație, prin intermediul instanței de judecată (f.d. 14-15).

Reclamantul Octavian Marian a solicitat obligarea soluționării și furnizării informațiilor solicitate prin cererile din 18 septembrie 2019 și 01 noiembrie 2019 și anume, informarea despre motivele de fapt și de drept, privind eliberarea de la executarea pedepsei cu închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii excepțional de grave, omorul intenționat, a condamnatei xxxxx, informarea despre termenul neexecutat al pedepsei cu închisoare de către condamnata xxxxx și expedierea copiilor autentificate a actelor, cererilor, demersurilor, încheierilor, hotărârilor, deciziilor, decretelor și a altor acte, care au stat la baza eliberării de pedeapsa penală a condamnatei xxxxx.

Prin hotărârea din 25 ianuarie 2021 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni a fost respinsă acțiunea lui Octavian Marian depusă împotriva Penitenciarului nr.7 Rusca cu privire la obligarea furnizării informațiilor solicitate prin cererile din 18 septembrie 2019 și 01 noiembrie 2019, ca fiind neîntemeiată (f.d.75, 77-92).

La data de 05 februarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Octavian Marian a depus apel împotriva hotărârii din 25 ianuarie 2021 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral (f.d.94-97). Iar, la data de 22 februarie 2021 Octavian Marian a depus motivarea apelului (f.d.103-107).

Hotărârea din 25 ianuarie 2021 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni a fost notificată lui Octavian Marian la data de 12 februarie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție, anexat la materialele cauzei (f.d.98).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind în termen apelul lui Octavian Marian, depus la 22 februarie 2021.

Prin decizia din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul lui Octavian Marian, depus împotriva hotărârii din 25 ianuarie 2021 a Judecătorei Hâncești, sediul Ialoveni (f.d.134-146).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a relevat că nu pot fi reținute alegațiile apelantului Octavian Marian, precum că nu i-a fost soluționată și furnizată informația solicitată prin cererile din 18 septembrie 2019 și 01 noiembrie 2019.

La acest compartiment, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanței cu referire la faptul că, informația solicitată de Octavian Marian, nu reprezintă o informație oficială publică în sensul Legii nr. 982-XIV din 11 mai 2000 privind accesul la informație, ci date cu caracter personal în accepțiunea Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, care definește sintagma menționată ca informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Or, informația solicitată, nu îl vizează nemijlocit pe reclamantul Octavian Marian, fiind evidentă distincția dintre informația oficială publică și informația cu caracter personal, ultima potrivit dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 982-XIV din 11 mai 2000 privind accesul la informație, se realizează în conformitate cu prevederile legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

Instanța de apel a concluzionat că, din moment ce furnizorul de informații a acționat prompt în interiorul termenului prevăzut de Legea privind accesul la informație în coroborare cu Codul administrativ, la data de 13 noiembrie 2019 a satisfăcut cererile reclamantului Octavian Marian din 18 septembrie 2019 și 01 noiembrie 2019, Penitenciarului nr.7 Rusca nu-i poate fi imputată încălcarea dreptului de acces la informație și nesoluționarea cererii, precum și obligarea de a prezenta repetat informația pretinsă de Octavian Marian.

Instanța de apel a subliniat că, informațiile se prezintă solicitantului în forma intangibilă deținută de către furnizor, fără a le corela, analiza, tălmăci, contrapune și în sarcina furnizorului de informație nu intră obligația de a tălmăci conținutul informației, de a aprecia corectitudinea informației sau de a oferi răspuns la întrebările solicitantului, care sunt cunoscute acestuia.

Subsecvent, instanța de apel a considerat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe, privind respingerea solicitării reclamantului din cererea de completare/concretizare a cerințelor în instanța de contencios administrativ, de a prezenta actul confirmativ detaliat, în care să fie calculat corect până la data de xxxx, termenul neexecutat al pedepsei cu închisoare de către condamnatul xxxxx, data când a fost emis xxxxx, prin care ultima a fost grațiată cu un termen de probă de cinci ani. Or, această solicitare nu se regăsește în cererile reclamantului Octavian Marian din 18 septembrie 2019 și 01 noiembrie 2019, aceasta fiind inclusă în cererea de furnizare a informației din 29 noiembrie 2019, care nu constituie obiect al cauzei pendinte.

În acest context, instanța de apel a precizat, că nu poate impune deținătorului unei informații să perfecteze un anumit fel de răspuns petiționarului, fiind suficient doar ca informația solicitată să fie prezentată integral, obligație care în prezenta speță a fost îndeplinită.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, la caz, netemeinicia cerințelor părții apelante a fost demonstrată, iar argumentele invocate de către Octavian Marian poartă caracter pur formal, nefiind de natură să răstoarne soluția primei instanțe.

La data de 28 iulie 2021 Octavian Marian a depus recurs împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.151-156).

În susținerea recursului recurentul Octavian Marian a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată prin faptul, că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Recurentul a relatat cele menționate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

Suplimentar, recurentul a reiterat, că hotărârea judecătorească contestată a fost pronunțată cu aplicarea și interpretarea eronată a art. 432 alin. (2) lit. a), b), c) Cod de procedură civilă, cu încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și aprecierea arbitrară a probelor, erori ce au dus la soluționarea greșită a cauzei.

Făcînd referire la art. 239 Cod de procedură civilă, recurentul a menționat, că instanța de fond și instanța de apel au examinat în mod subiectiv și superficial litigiul, fără a intra în esență, aplicînd și interpretînd în mod eronat legea.

Recurentul a explicat, că la dorința sa a fost recunoscut în calitate de succesor al părții vătămate și părții civile decedate, pe cauza penală de învinuire a xxxxx, pe faptul omorului la comandă a fratelui său xxxxx, organizat de către ultima.

Recurentul a comunicat că în cadrul urmăririi penale, dar și în procesele de judecată a participat activ, dispunînd de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege. Astfel, prin sentința Judecătoriei Criuleni din xxxxx a fost condamnată în baza xxxxx Cod penal la 14 ani de închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis. Termenul executării pedepsei de către xxxxx a fost calculat din xxxxx, cu includerea perioadei aflării inculpatei în stare de arest de la xxxxx. Prin decizia din xxxxx a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost casată sentința din xxxxx a Judecătoriei Criuleni, fiind pronunțată o nouă hotărâre, prin care xxxx a fost condamnată în baza xxxxx Cod penal, la 15 ani de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis.

Recurentul a afirmat că termenul ispășirii pedepsei a fost calculat din xxxxx, cu includerea timpului deținerii în arest de la xxxxx. Decizia din 27 iunie 2014 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a rămas irevocabilă prin deciziile din xxxxx a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție.

În afară de această, recurentul a învederat că la începutul lunii septembrie 2019, a aflat despre eliberarea de la executarea pedepsei cu închisoare a condamnatei xxxxx din Penitenciarul nr. 7 Rusca. Prin urmare, la 18 septembrie 2019 a expediat în adresa Penitenciarului nr. 7 Rusca o cerere, prin care a solicitat informarea despre motivele de fapt și de drept, privind eliberarea de la executarea pedepsei cu închisoare pentru săvârșirea infracțiunii excepțional de grave - omorul; despre termenul neexecutat al pedepsei cu închisoare de către condamnata xxxxx; expedierea copiilor autentificate a actelor: cerere, demers, încheiere, hotărâre, decizie, decret ș.a., care au stat la baza eliberării de pedeapsa penală a condamnatei xxxxx.

Recurentul a evidențiat că în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (1) Cod administrativ, termenul general, în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel, iar, potrivit art. 64 alin. (1) aceeași Lege, autoritatea publică este obligată să soluționeze o cerere potrivit competenței sale și în termenul stabilit de lege.

Recurentul a remarcat că, nefiind soluționată în termenul legal cererea sa, la 01 noiembrie 2019, în mod repetat, a expediat în adresa Penitenciarului nr. 7 Rusca, o cerere privind furnizarea informației, cu conținut analogic.

În continuare, recurentul a notat că la 06 noiembrie 2019, prin răspunsul nr. 5/2402 din 24 octombrie 2019 a Penitenciarului nr. 7 Rusca, a fost informat că în conformitate cu art. 8 al Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, urmează să adreseze asemenea solicitare, prin intermediul instanței judecătorești, deși prin cererile sale, nu a solicitat prelucrarea datelor cu caracter personal referitoare la condamnări penale, măsuri procesuale de constrângere sau sancțiuni contravenționale, așa cum prevede norma citată, care pot fi realizate de către organul de urmărire penală, în cadrul unei cauze penale.

Făcînd referire la art. 5 alin. (5) lit. b) al Legii menționate, recurentul consideră că prin răspunsul nr. 5/2402 din 24 octombrie 2019 a Penitenciarului nr. 7 Rusca, i-au fost lezate drepturile și interesele legitime în ceea ce privește accesul la informație.

În acest context, recurentul a relevat că la 15 noiembrie 2019 s-a adresat cu cerere de chemare în instanța de contencios administrativ împotriva Penitenciarului nr. 7 Rusca, cu privire la obligarea furnizării informațiilor solicitate prin cererile din 18 septembrie 2019 și 01 noiembrie 2019.

Recurentul a menționat că prin răspunsul nr. 5/2517 din 13 noiembrie 2019, de către Penitenciarul nr.7 Rusca a fost informat că condamnată xxxxx a fost eliberată din Penitenciar la data de xxxxx, în temeiul Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. xxxxx, prin care a fost grațiată partea neexecutată din pedeapsa aplicată, cu un termen de probă de cinci ani. Partea neexecutată din pedeapsa penală cu închisoare este de xxxx, termenul pedepsei fiind redus prin aplicarea art. 13 alin. (1) lit. c) al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 cu privire la amnistie. Iar, prin răspunsul nr. 5/2739 din 09 decembrie 2019, a fost informat că xxxxx, a fost condamnată la xxxxx. În termenul de pedeapsă a fost inclus arestul pentru perioada xxxxx; termenul redus pe amnistie constituie xxxxx compensate privilegiat a zilelor de muncă.

Subsidiar, recurentul a comunicat că prin răspunsul nr. 8/855 din 26 martie 2019 a fost informat, că condamnată xxxxx își ispășește pedeapsa privată de libertate conform art. 145 alin. (2) Cod penal, pe un termen de 15 ani, începutul termenului xxxxx în Penitenciarul nr. 7 Rusca.

Recurentul a relevat, că sunt contrapuse răspunsurile precedente ale Penitenciarului nr. 7 Rusca și anume, nr. 5- M-9/18 din 02 mai 2018 și nr. 8/855 din 26 martie 2019, cu răspunsurile nr. 5/2517 din 13 noiembrie 2019 și nr. 5/2739 din 09 decembrie 2019.

Recurentul a constatat o exprimare lipsită de claritate, confuză, echivocă, referitor la termenul neexecutat al pedepsei cu închisoare, deoarece informația solicitată la punctul 2, prin cererile din 18 septembrie 2019 și 01 noiembrie 2019, nu a fost prezentată.

Recurentul a mai menționat, că la 14 mai 2020 a înaintat o cerere de completare/concretizare a cerințelor în instanța de contencios administrativ și anume informarea despre termenul neexecutat al pedepsei cu închisoare, de către condamnată xxxxx; prezentarea actului confirmativ detaliat, în care să fie calculat corect până la data de xxxxx termenul neexecutat al pedepsei cu închisoare de către condamnată xxxxx, data când a fost emis xxxxx, prin care ultima a fost grațiată cu un termen de probă de cinci ani.

Recurentul a notat că instanța de apel neîntemeiat a considerat că informațiile se prezintă solicitantului în forma intangibilă deținută de către furnizor, fără a le corela, analiza, tălmăci, contrapune, astfel încât concluziile le face solicitantul în baza informațiilor furnizate, deoarece în sarcina furnizorului de informație nu intră obligația de a tălmăci

conținutul informației, de a aprecia corectitudinea informației sau de a oferi răspuns la întrebările solicitantului care sunt cunoscute acestuia.

Recurentul a relevat că instanța de apel neîntemeiat a precizat că nu poate impune deținătorului unei informații, în sensul cadrului legal citat supra, să perfecteze un anumit fel de răspuns petiționarului, fiind suficient doar ca informația cerută să fie prezentată integral, obligație, care în prezenta speță a fost îndeplinită.

În acest context, recurentul a remarcat că instanța de fond și instanța de apel, fără a intra în esență, au ajuns la astfel de concluzii, deoarece până în prezent nu a primit răspunsul de bază, clar și veridic menționat în punctul 2 la cererile din 18 septembrie 2019 și 01 noiembrie 2019, cu privire la informarea despre termenul neexecutat al pedepsei de către xxxxx.

În afară de această, recurentul a relevat că în motivarea hotărârii contestate, instanța de fond și instanța de apel au invocat că informația solicitată de el reprezintă o informație cu caracter personal în accepțiunea Legii nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, or, informația solicitată nu îl vizează nemijlocit pe reclamant, fiind evidentă distincția dintre informația oficială publică și informația cu caracter personal.

La acest capitol, recurentul a făcut referire la prevederile art. 1 și art. 5 alin. (5) lit. b) al Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Recurentul a afirmat că, având calitatea de succesor al părții vătămate și părții civile decedate, dispunând de drepturile și obligațiile părții vătămate prevăzute de art. 60 Cod de procedură penală, prin cererile sale, nu a solicitat informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal), care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale, așa cum invocă instanța de fond și instanța de apel.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 19 mai 2021, fiind notificată recurentului la data de 19 iulie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție DS8001918290AS, anexat la materialele cauzei (f.d. 148).

Astfel, recursul lui Octavian Marian, depus la data de 28 iulie 2021, este în termen.

La data de 17 august 2021, în adresa intimatului Penitenciarului nr.7 Rusca a fost expediată copia recursului depus de Octavian Marian, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.160).

Prin referința depusă la data de 08 septembrie 2021, Penitenciarul nr.7 Rusca a solicitat să fie declarat inadmisibil recursul depus de Octavian Marian (f.d.162-164).

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Octavian Marian, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports

1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Octavian Marian.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Octavian Marian, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh

Aliona Miron